

MANIFEST VAGA FEMINISTA 8M 2020

Des de 2018 fins enguany, pel 8 de MARÇ hem sortit al carrer més d'un milió de persones de tot Catalunya per denunciar el progressiu enduriment de les condicions de vida i les violències que patim les dones, lesbianes i trans en tota la nostra diversitat: sabem que JUNTES SON MÉS FORTES. Hem incorporat la vaga feminista como a eina de lluita, repensant dia a dia els conceptes de vaga i de treball, mitjançant diverses expressions d'autoorganització, suport mutu i pràctiques polítiques descentralitzades al llarg de tot el territori (pobles, barris, escoles, llars, centres de treball, universitats...). Som: dones amb diversitat funcional, amb diversitat sensorial i intel·lectual, migrades i racialitzades, gitanes i paies. Les nostres edats són totes i ens sabem, lesbianes, trans, bisexuals, inter, queer, hetero i asexuals. Som les que no hi són: som les assassinades, som les preses, som les que es van quedar a les fronteres i som les que es van quedar al mar Mediterrani i a tots els mars. Hem cridat plegades arreu de tot el planeta. Tanmateix, no s'han produït els canvis necessaris a nivell social i polític: PER TANT DE NOU ENS ATUREM.

DENUNCIEM L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA. Denunciem la invisibilització i desvalorització dels processos de sosteniment de la vida vinculats a la terra i als cicles naturals, que som cossos que depenen d'altres cossos, i que els impactes de la crisi socioecològica no són iguals per a totes. Els efectes més durs sempre s'exporten a les perifèries urbanes i globals, al Sud, a les futures generacions, dones i identitats dissidents. Denunciem el capitalisme i l'heteropatriarcat, extractivistes i neoliberals, que ens fan viure d'esquena a la Terra, al Mediterrani i a la nostra pròpia existència.

La pèrdua de sobirania social, política i econòmica juntament amb l'entramat dels poders fàctics i la falsa il·lusió del creixement il·limitat, i la creença que vivim en una democràcia que respecta els DDHH i ambientals, destrueixen les bases materials que ens permeten viure dignament. L'aliança d'Estats i capital ha declarat la guerra a la vida. Denunciem que l'escalada autoritària i reaccionària del capitalisme salvatge amenaça territoris, animals i comunitats, especialment dones indígenes i pobles originaris. Que criminalitza la protesta i mata. Accelera els fenòmens climàtics extrems com sequeres, incendis, huracans i inundacions, amb les conseqüents expulsions dels pobles, processos migratoris i expansió de malalties climàtiques i pobresa energètica, que ens afecten especialment.

EXIGIM JUSTÍCIA SOCIAL I CLIMÀTICA. Exigim un decreixement econòmic, una transició ecosocial i una cultura regenerativa i feminista, que recuperi les sobirania a través d'una gestió pública i comunitària que garanteixi l'accés universal dels serveis bàsics, com l'aigua i l'energia. Exigim la defensa dels DDHH i ens solidaritzem amb les lluites de les companyes que arriuen la seva vida per defensar l'aigua, el territori i els ecosistemes. Ens posicionem contra les empreses transnacionals i corporacions financeres, agents directes del capital, que avancen sobre els nostres cossos i territoris, pobles i barris, monopolitzant, controlant, mercantilitzant i privatitzant els béns naturals i comuns (terra, aigua, aire, energia, biodiversitat, habitatge, salut, educació, pensions...).

Rebutgem els Tractats de Comerç i Inversió, instruments del projecte capitalista del segle XXI que és heteropatriarcal, extractivista, racista i colonial, que ataca les nostres vides i blindat el poder de les transnacionals i multinacionals, enfront dels nostres drets i les decisions democràtiques de les comunitats i els pobles. **EXIGIM** que la defensa de la vida digna se situï en el centre de l'economia i de la política.

EXIGIM LA DEROGACIÓ DE LA LLEI D'ESTRANGERIA, que criminalitza les migrants, i el reconeixement de l'estatus de refugiades climàtiques. També **DENUNCIEM** les devolucions en calent avalades per la sentència d'Estrasburg i **EXIGIM** el tancament dels CIES, així com totes les formes de racisme.

CELEBREM LA FORÇA i LA SALUT DELS FEMINISMES DESCOLONIALS, tot interpel·lant consciències i fent tremolar privilegis des de les nostres expressions radicals, combatives i sororals.

DENUNCIEM la creixent precarietat laboral que es manifesta de diferents formes: discriminació salarial (les dones cobren un 23% menys que els homes), subcontractació, contractes temporals, jornades parcials no desitjades, atur i baixos salaris especialment en els sectors més feminitzats (restauració, hostaleria, hospitals, comerç al detall ...) i discriminació laboral vers les dones que tenen fills de poca edat (maternitat no lliure).

DENUNCIEM també l'extrema precarietat laboral de les treballadores del sector domèstic i de cures i l'incompliment dels temps de descans obligatoris **DENUNCIEM** així mateix l'assetjament sexual en l'àmbit laboral.

EXIGIM que les jornades laborals s'adaptin a les necessitats dels nostres cicles de vida. Lluitem per a la igualtat de condicions en l'accés al mercat laboral per a les trans, especialment les migrades, i exigim facilitats per fer congruents amb la nostra identitat sentida les dades dels diferents documents administratius. **DENUNCIEM** la hipocresia d'una societat que ens rebutja si no tenim passaport o imatge normativa, essent aquesta la principal discriminació laboral del col·lectiu trans. També l'atur que afecta durament les dones amb diversitat funcional, diversitat intel·lectual i/o sensorial i que dificulta greument la seva autonomia.

EXIGIM el reconeixement de tots els drets laborals i socials de les treballadores, generalment migrades, dels àmbits més precaris: cures, treball domèstic, venda ambulants i treball sexual. Rebutgem qualsevol judici moral davant les diferents estratègies de supervivència econòmica de les dones treballadores en aquest món capitalista i considerem imprescindible el nostre reconeixement com a subjectes polítics: **CAP DONA SENSE DRETS, MAI MÉS LLUITAREM SOLES.**

EXIGIM la ratificació del Conveni 189 de la OIT per a la dignificació del treball de la llar i de les cures i la derogació de totes les lleis laborals encara vigents com també la de l'esmena 6777 que no permet fins al 2024 la integració en el Règim General de la Seguretat Social.

EXIGIM protecció efectiva de les supervivents de la tracta amb finalitat d'exploració sexual, xacra que neix de la necessitat d'una nova esclavitud per part del sistema, i que s'utilitza també com a excusa per perseguir i controlar la migració, alhora que existeix gràcies a les mateixes polítiques de fronteres. Hi ha tracta d'éssers humans en multitud de sectors i la seva causa no és la prostitució, sinó el tancament de fronteres europees, les restriccions que imposa la Llei d'Estrangeria i la clandestinitat obligatòria en la qual es desenvolupen els projectes migratoris. Calen alternatives laborals no precaritzades, perquè la prostitució no hagi de ser en cap cas, un destí que beneficiï les màfies.

CRIDEM A L'AUTOORGANITZACIÓ I A LA REVOLTA FEMINISTA:

Per a construir unes vides lliures de violències masclistes i institucionals. Denunciem la violència sexual com a expressió de l'apropiació patriarcal del nostre cos que ens afecta a totes i encara més, a les migrades, a les racialitzades i a les treballadores de les llars i de les cures, o a les dones que viuen al carrer. Denunciem la LGTBfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una altra forma de violència masclista.

EXIGIM polítiques públiques, recursos i mitjans suficients per a totes en el sistema de protecció i recuperació enfront les violències masclistes. **VOLEM** protocols i circuits diversos, les dones no som homogènies. Prou re-victimització. **NO SOM VÍCTIMES! SOM SUPERVIVENTS! I HEM SOBREVISCUT GRÀCIES A LA SORORITAT I A L'AUTODEFENSA FEMINISTA.**

Tampoc no oblidem que des de l'1 d'Octubre vivim una forta deriva repressiva a Catalunya. EXIGIM la llibertat de les preses polítiques, el lliure retorn de les exiliades i la cancel·lació de totes les causes obertes per haver exercit el dret d'autodeterminació al nostre país. EXIGIM la fi de la violència policial, la judicialització de la política i la criminalització del dret a la protesta. La solidaritat, la nostra tendresa i la nostra força, també per a assenyalar un sistema penitenciari que condemna la dissidència política i la pobresa i a on totes les preses pateixen discriminacions, violències quotidianes i perpetuació dels mandats patriarcals.

Aquest any volem citar també a les dones supervivents a en la mal-anomenada “guerra contra les drogues” que en sí mateixa té efectes sobre la vida i la salut molt pitjors que els de les mateixes les pròpies substàncies: estigma per consumir i per trencar amb els rols socials tradicionals, presó, violències masclistes i institucionals, viure al carrer. Les dones que usem drogues no demanem assistencialisme, reclamem drets, en definitiva viure segures i lliures i CELEBREM AMB ALEGRIA LES NOSTRES VEUS I EXPERIÈNCIES D'AUTOORGANITZACIÓ ARREU DEL MON. SUPORT, DON'T PUNISH!!

DENUNCIEM la justícia PATRIARCAL, hereva del franquisme, diem NO a la LLEI MORDASSA i davant la repressió durant les mobilitzacions feministes de les vagues anteriors, CRIDEM A LA DESOBEDIÈNCIA, davant l'ofensiva feixista i el fonamentalisme religiós que a casa nostra s'anomena nacionalcatolicisme. PROU FINANÇAMENT PÚBLIC A L'ESGLÉSIA CATÒLICA I FORA ELS SEUS ROSARIS DELS NOSTRES OVARIS!!

CRIDEM A LA LLUITA PER LA CENTRALITAT DE LA VIDA, PER LA DESPATRIARCALITZACIÓ DELS NOSTRES COSSOS I DESITJOS, PER UNES VIDES DIGNES I SENSE VIOLÈNCIES.

EXIGIM: ser protagonistes de la nostra salut i dels nostres cossos, sense cap tipus de pressió estètica. Els nostres cossos no són mercaderies ni objectes. La recerca i la pràctica mèdica tenen encara un biaix de gènere androcèntric que cal canviar de dalt a baix, volem un tractament de la salut de les dones amb perspectiva integral i diferencial. I recordem que la ginecologia patriarcal es va construir sobre l'experimentació cruel amb dones racialitzades i esclaves al segle XIX. Llitem per una veritable ginecosofia, per recuperar els nostres sabers i posar-los a l'abast de la salut de totes i EXIGIM la DESPATOLOGITZACIÓ de les nostres vides, les nostres emocions, les nostres circumstàncies: la medicalització que respon a interessos de grans empreses, i no a la nostra salut.

Volem decidir ser mares o no, i per aixó cointinuem lluitant per garantir el dret a l'avortament segur, lliure i gratuït, dins la xarxa pública de salut, així com tots els drets sexuals i reproductius per a totes les dones especialment menors d'edat, dones en situació d'irregularitat administrativa i totes aquelles que pateixen diferents estigmes socials.

DENUNCIEM el crim patriarcal que la mutilació genital femenina imposa als nostres cossos, els nostres drets i la nostra salut. Ens volem íntegres, tal com som, i no tolerarem que el patriarcat ens talli, sigui quina sigui la raó esgrimida, ja que no pot existir motiu cultural, religiós ni tradicional que intenti justificar aquesta xacra.

VOLEM MATERNITATS LLIURES, respectades i sense violència obstètrica. Les dones vivim les maternitats de diferents maneres i situacions, d'acord amb el nostre entorn social i cultural. Això ens convida a visibilitzar els processos sexuals de les dones, inclòs embaràs, el part, el postpart, la lactància i la primera criança; i dotar-los de drets i recursos per poder viure en dignitat, amb permisos amplis i transferibles, sigui quin sigui el nostre model familiar. Volem que les mares migrants, aquelles que s'han vist obligades a deixar el seu país per la por de ser assassinades, visquin sense la constant angoixa de la retirada de custòdia, pel fet de no exercir la maternitat

segons el model eurocèntric. Model que obliga a integrar-se i a oblidar les arrels, que genera pobresa amb models administratius avalats per la llei d'estrangeria i que limita l'accés a l'àmbit laboral.

No oblidem tampoc que la majoria de les persones afectades pels desnonaments som dones i criatures, ni el fet que som precisament les dones les primeres a posar els nostres cossos davant la policia per a aturar desnonaments cada dia. Si les Administracions públiques no garanteixen per a totes un habitatge digne ho continuarem fent nosaltres amb ocupacions i acció directa!.
SOLIDARITAT ACTIVA I SUPORT MUTU A CADA BARRI I POBLE!!!

REIVINDIQUEM I CONSTRUÏM, TAMBÉ DES DE BARRIS I POBLES. ESCOLES PÚBLIQUES FEMINISTES.

Front a les escoles privades concertades i especialment les de l'Opus Dei que segreguen per sexe i que fomenten valors reaccionaris , **continuem denunciant** les polítiques neoliberals que volen utilitzar l'educació com a mercaderia. Enguany, l'extrema dreta i el feixisme han tornat a l'ofensiva amb el fantasma de l'adoctrinament i un darrer invent : el pin o el veto parental, que fins i tot atempta contra el marc internacional de Drets de la Infància. **EXIGIM** la retirada dels fons públics a les escoles concertades en favor **d'una única xarxa d'educació pública, laica, inclusiva, gratuïta i amb perspectiva de gènere**. La coeducació afectivo-sexual i la formació del pensament crític han de ser transversals i presents a totes les etapes educatives.

VOLEM ACOMPANYAR LA DIVERSITAT AFECTIVA-SEXUAL, CORPORAL I DE GÈNERE A LA INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA, tot construint entorns que trenquin amb els estereotips de gènere, que possibilitin l'exploració lliure i el creixement individual i col·lectiu, i que no ens obliguin a encaixar en cossos, identitats i sexualitats binàries o normatives.

VOLEM COMUNITATS QUE ACOMPANYIN I NODREIXIN TOTS ELS CICLES DE LES NOSTRES VIDES.

Per deixar de viure aïllades les unes de les altres, amb una menció especial a les dones grans, la seva saviesa i suport mereix tots els drets per tal d'assolir un envelliment digne, amb afectes i reconeixements: **PENSIONS DIGNES PER A TOTES** (amb ple reconeixement dels treballs de cures i agraris) i **XARXES COMUNITÀRIES I AUTOGESTIONADES DE CURES!!!!**

AVUI 8 DE MARÇ, CELEBREM TOTES LES NOSTRES RESISTÈNCIES I CREATIVITATS COL·LECTIVES.

Perquè no s'esperava que sobrevisquéssim, perquè els silencis no ens van protegir i no ens protegiran. Des de Rojava a Xile, Mèxic, Bolívia, Perú, Ecuador, Argentina, Brasil, Nicaragua, Palestina, India, SudÀfrica, Nigèria...els batecs de les dones que lluiten arreu del món són els nostres batecs.

Avui 8 de març de 2020, estrenem dècada amb el desig d'aconseguir fer efectius tots els drets i totes les llibertats per a totes. Sabem que l'empresa és titànica, **HO VOLEM TOT**. Sentint la Terra cridar, sabem que tenim la força i l'empenta de ser milions per aconseguir-ho. Davant la guerra del capitalisme contra la vida, **ENS DECLAREM COMUNITATS DE LLUITA I RESISTÈNCIA** i **CELEBREM LES NOSTRES ALIANCES**, molt per sobre de les nostres diferències.

**JUNTES I DIVERSES PER UNA VIDA DIGNA
AUTOORGANITZACIÓ I REVOLTA FEMINISTA!!!**